

Základní škola a Mateřská škola Ústí nad Labem, Jitřní 277, příspěvková
organizace

Maláci z Brné

Časopis MŠ

Listopad 2023

Vydává:

Mateřská škola Ústí nad Labem – Brná

Sebuzínská 42

Tel: 475 541 175

Mobil: 720 619 239

<http://www.zsamsbrna.cz/>

e-mail: msbrna@zsamsbrna.cz

Co se dělo v říjnu ☺?

Zvířátka mají svátek

Povídání o pejskovi a kočičce

To bylo tenkrát, když pejsek a kočička ještě spolu hospodařili; měli u lesa svůj malý domeček a tam spolu bydleli a chtěli všechno dělat tak, jak to dělají velcí lidé. Ale oni to vždycky tak neuměli, protože mají malé a nešikovné tlapičky a na těch tlapičkách nemají prsty, jako má člověk, jenom takové malé polštářky a na nich drápky. A tak nemohli dělat všechno tak, jak to dělají lidé, a do školy nechodili, protože škola není pro zvířátka, ba ne, to ne! Co myslíte? Ta je jen pro děti!

A tak to u nich v tom jejich bytě vypadalo všelijak. Něco udělali dobře a něco zas ne, a tak tam mívali někdy také trochu nepořádek. A tak jednoho dne viděli, že mají ve svém domečku tuze špinavou podlahu.

„Poslouchej, pejsku,“ povídá kočička, „máme tu nějak špinavou podlahu.“ — „Taky se mně zdá, že už je nějak moc špinavá,“ povídá pejsek, „jenom se koukni, jak mám od té špinavé podlahy umazané tlapky.“ — „Tuze špinavé je máš,“ povídala kočička, „fuj, to je hanba! Musíme tu podlahu umýt. To přece lidé nemají takovou špinavou podlahu. Ti ji někdy myjí.“

„Dobrá,“ řekl na to pejsek, „ale jak to uděláme?“ „To je přece lehké,“ řekla kočička. „Ty jdi pro vodu a já obstarám to ostatní.“ Pejsek šel s hrncem pro vodu a kočička vytáhla ze svého kufříku kus mýdla a položila to mýdlo na stůl. Pak si šla pro něco do komory; měla tam asi schovaný kousek uzené myši. Zatím přišel pejsek s vodou a vidí něco ležet na stole. Rozbalí to a bylo to nějaké růžové. „Aha, to bude něco dobrého,“ povídá si pejsek, a jak měl na to chuť, tak si celý ten kus strčil do huby a začal kousat.

Ale chutnalo to nějak nedobře. Zatím přišla kočička a slyší, že pejsek nějak divně prská. Podívá se na něj a vidí, že pejsek má plnou hubu pěny a z očí mu tekly slzy. „I propána!“ křičela kočička, „co se to, pejsku, s tebou děje? Vždyť ty jsi nějaký nemocný?! Vždyť ti kape z huby pěna! Co to s tebou je?“ — „Ale,“ povídá pejsek, „našel jsem tu něco na stole a myslil jsem, že je to nějaký sýr nebo nějaké cukroví, tak jsem to sněd. Ale ono to strašně štípe a dělá se mně z toho v hubě pěna.“

„Ty jsi ale hloupý,“ zlobila se kočička, „vždyť to bylo mýdlo! A mýdlo je přece k mytí, a ne k jídlu.“

„Aha,“ řekl pejsek, „proto to tak štípalo. Au, au, to to štípe, to to štípe!“ — „Napij se hodně vody,“ poradila mu kočička, „potom to přestane štípat.“ Pejsek se napil, až všechnu vodu vypil. I štípat to přestalo, ale pěny bylo moc. Tak si šel utřít čumák o travu a pak musel jít znova pro vodu, protože všechnu vypil a už žádnou neměli. Kočička měla jednu korunu a šla koupit nové mýdlo.

„Tohle už nesním,“ řekl pejsek, když kočička přinesla to nové mýdlo, „ale jakpak to uděláme, když tu nemáme žádný kartáč!“ — „Na to jsem už myslila,“ povídá kočička, „však ty máš na sobě takové hrubé a ježaté chlupy, jako jsou na kartáči, a tak můžeme tu podlahu vydrhnout tebou.“

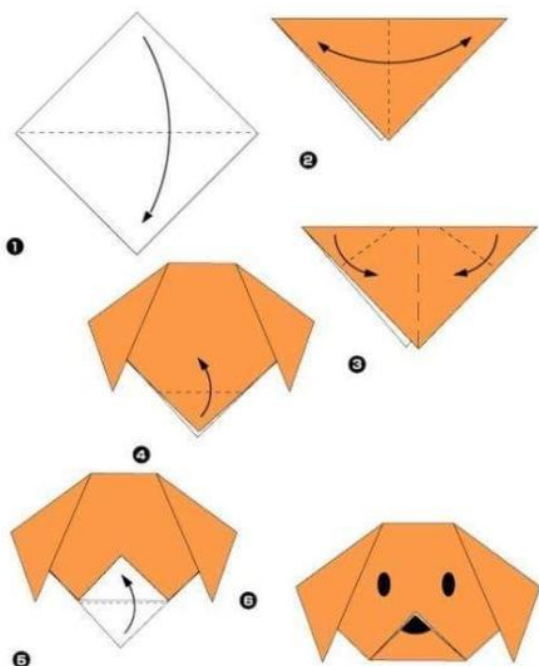
„Dobrá,“ řekl pejsek a kočička vzala mýdlo a hrnec s vodou, klekla na zem, vzala pejska jako kartáč, a vydrhla pejskem celou podlahu. Podlaha byla celá mokrá a moc čistá také nebyla. „Měli bychom ji ještě něčím suchým vytrít,“ povídá kočička. „Tak víš co,“ řekl pejsek, „já už jsem docela mokrý, ale ty jsi suchá a máš takové pěkné měkké chloupky na sobě, to je jako ten nejlepší ručník! Teď zas vezmu já tebe a vysuším tebou podlahu.“ Vzal kočičku a vytřel celou podlahu kočičkou. Podlaha byla teď umytá a suchá, ale zato pejsek a kočička byli mokří a strašně špinaví od toho, jak jeden druhým tu podlahu myli, jako kdyby pejsek byl kartáč a kočička utěrka.

„No, to vypadáme,“ řekli si oba, když se na sebe podívali; „podlahu teď máme čistou, ale zato my jsme teď špinaví! Takhle přece nemůžeme být, to by se nám každý smál! Musíme se vyprat!“

„Vypereme se, jako se pere prádlo,“ řekl pejsek. „Ty, kočičko, vypereš mne, a až budu vypraný, tak zas já vyperu tebe.“ — „Dobrá,“ řekla kočička. Nanosili si do necek vody a vzali si na to valchu. Pejsek vlezl do vany a kočička ho vyprala. Drhla ho na té valše tak silně, že ji pejsek prosil, ať tolik netlačí, že by se mu mohly do sebe zamotat nohy. Když byl pejsek umytý, vlezla zas do necek kočička a pejsek ji vypral a tlačil tak silně, že ho prosila, aby ji na té valše tolik nedřel, že jí vydře do kožichu díru. Potom jeden druhého vyždímali. „A teď se usušíme,“ řekla kočička. Uchystali si šňůry na prádlo. „Nejdřív pověsíš na šňůru ty mne, a až budu viset, tak slezu a pověsím zas tebe,“ řekla kočička pejskovi. Pejsek vzal kočičku a pověsil ji na šňůru, jako se věší

prádlo. Ani na to nepotřebovali kolíčky, protože se na té šňůře mohli udržet drápky. Když kočička už visela, slezla zase ze šňůry dolů a pověsila pejska.

Tak tam viseli oba dva a sluníčko na ně pěkně svítilo. „Svítil na nás sluníčko,“ povídá pejsek, „to brzo uschnem.“ Jen to řekl a začalo pršet. „Prší!“ křičeli pejsek a kočička, „zmokne nám prádlo! Musíme je sundat!“ Honem skočili oba z té šňůry dolů a běželi domů schovat se pod střechu. „Prší ještě?“ povídala kočička. „Už přestalo,“ řekl pejsek a opravdu, už zase svítilo sluníčko. „Tak si zas pověsíme prádlo,“ povídala kočička. Tak šli a pověsili se zase na šňůru; nejdřív pověsil pejsek kočičku, a když visela, tak zase slezla a pověsila pejska. Tak tam oba na té šňůře viseli, jako visí prádlo, a libovali si, že zase svítí sluníčko a že jim pěkně uschne prádlo! A zase začalo pršet. „Prší, zmokne nám prádlo!“ volali pejsek s kočičkou a běželi se schovat. Pak zase svítilo sluníčko, tak se zas na tu šňůru pověsili, pak zase přšelo, tak utekli, a pak zas bylo sluníčko, tak se zas pověsili a tak to šlo až do večera. A to už byli oba docela suší. „Prádlo máme suché,“ řekli si, „tak je dáme do koše.“ Tak si vlezli do koše, ale pak už se jim chtělo spát, tak tam usnuli a oba se v tom koši krásně vyspali až do rána.

Já a moje rodina

**Kdo patří do naší rodiny ?
Každá rodina je trochu jiná.**

**Povídejte si s dětmi o členech vaší rodiny –
užší (maminka, tatínek, děti) i té širší
(babičky, dědečkové, tety, strýčkové,
bratřenci, sestřenice,....)**

**Zeptejte se dětí, jestli znají celé své jméno
(křestní i příjmení) , celé jméno maminky,
tatínka, popřípadě dědečků a babiček.**

**Povídejte si s dětmi o tom, co všechno dělá
doma maminka a tatínek. O co se stará
bráška (sestřička) a s čím pomáhají ony, nebo
s čím by ještě mohly pomáhat.**

dnes je:

JÁ

je mi

let

A MOJE RODINA

do mé rodiny patří:

MAMINKA

jmenuje se:

je jí: let

její práce je:

TATÍNEK

jmenuje se:

je mu: let

jeho práce je:

moji sourozenci se jmenují:

nejraději jsem,
když společně:

naše oblíbené jídlo:

máme tato zvířátka:

bydlíme v:

maminka si ráda kupuje:

moji rodiče mají rádi:

tatínek si rád kupuje:

Chodí houbař po lese

Houbové pohádky před spaním

Co jste měly dneska k obědu, děti? Houbovou polévku nebo houbovou omáčku? Zase ne? To je škoda! Chtěly byste aspoň ochutnat krátkou houbovou pohádku?

Za dávných časů se myslivec Lojzík vracel lesem od kováře domů, musel totiž nechat koníčkovi vyspravit podkovičky, a to byste koukali, jak se místní kovář umí s ohněm ohánět, co všechno umí ze železa vyrobit.

Lojzík si při cestě lesem všiml houby, která hrála všemi barvami: klobouk tmavě hnědý, noha rudá jak kovářův oheň. Vzal houbu do ruky a ta zmodrala, ochutnal jí a rozbolelo ho břicho. Považil jí a moc si pochutnal, rozhodl se jí pojmenovat Hřib kovář.

Já jsem hříbek kovář,
důkladně mě povař.

Já jsem houba barevná,
dotkni se mě, hned zmodrám.

Tak ať se Vám o nás něco pěkného zdá, položte se na polštářek, zavrtejte se do peřinky jako do mechu a Dobrou, houbovou!

Najděte houbu, který nemá dvojici.

Vyletěl si pyšný drak

SNĚŽENÍ

ZATAŽENO

BOUŘKA

PRŠÍ

DUHA

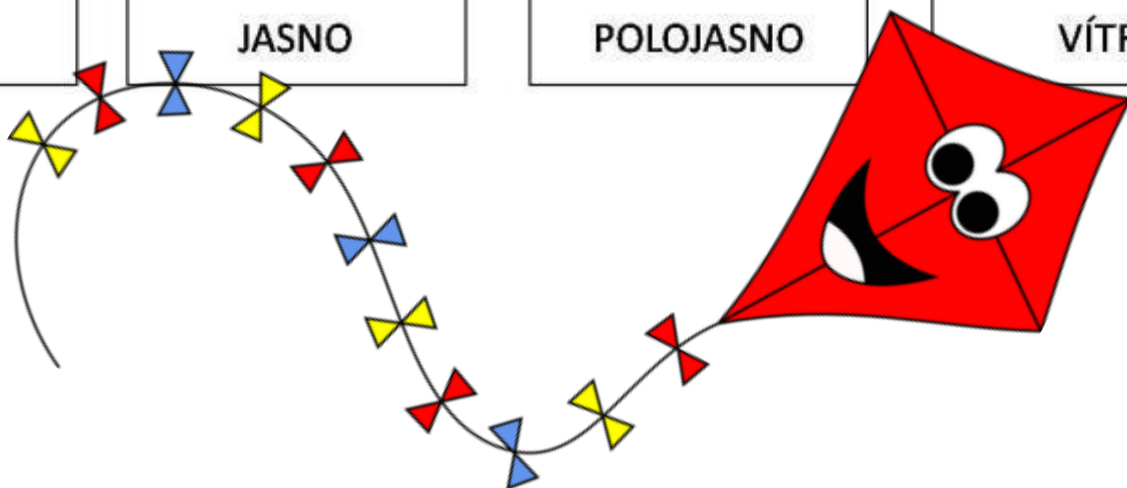
JASNO

POLOJASNO

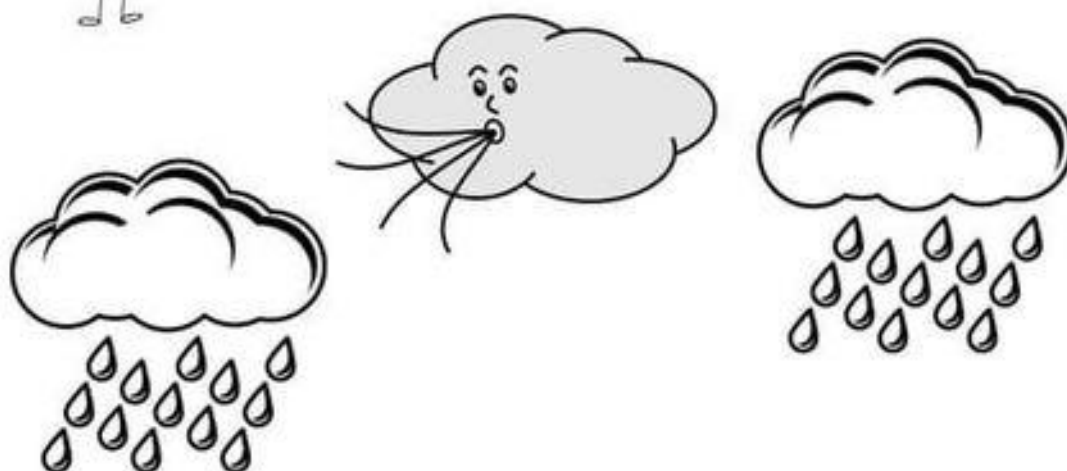

VÍTR

František uviděl z okna Áju a vyběhl za ní ven.
Venku ale fouká studený vítr a prší. Na co
František ve spěchu zapomněl? Vyber a
zakroužkuj obrázky v rámečku.

Svátek strašidýlek

„Jak bylo strašidlo roztomilé“

Žilo bylo jedno malé strašidlo. Bylo modré, mělo veliké oči a vypadalo trochu jako medvídek a trochu jako pejsek. Vlastně nebylo vůbec strašidelné a strašit ani pořádně neumělo. Ostatní strašidla se mu smála a ono z toho bylo smutné.

Jednou takhle chtělo vystrašit jednu paní. Schovalo se za popelnici a čekalo, až půjde kolem. Paní zrovna telefonovala, a když strašidlo vyskočilo na chodník a udělalo baf, paní si ho ani nevšimla. Zkusilo to ještě několikrát, ale skoro nikdo si ho nevšiml a už vůbec nikdo se ho nelekl.

Smutné se posadilo vedle popelnice a složilo svou modrou hlavu do modrých ručiček. Chvilku tak sedělo, ale potom mělo pocit, jako by se na něho někdo díval. Zvedlo hlavičku a uvidělo, jak vedle něj sedí chlapeček.

„Ty jsi ale divné zvířátko,“ řekl.

„Já nejsem zvířátko. Já jsem strašidlo, ale neumím strašit. Proto mě ostatní strašidla nemají ráda a nelíbím se jim.“ řeklo strašidlo smutně.

„Ale mně se líbíš,“ řekl chlapeček, „můžu si tě vzít domů? Jsi moc roztomilé.“

„Vážně?“ usmálo se strašidlo, „I když neumím strašit?“

„To mi vůbec nevadí. Ještě bych se tě bál.“

A tak vzal chlapeček strašidlo za ruku, vzal si ho domů a od té doby byli kamarádi. A strašidlo bylo rádo, že je roztomilé a vůbec mu už nevadilo, že neumí strašit.

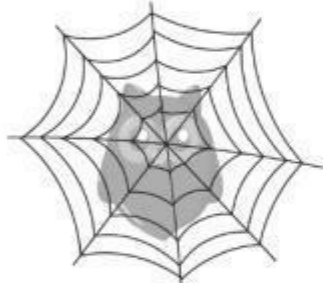
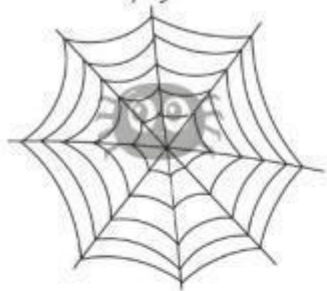
Povídání o pohádce

– Kdo se zachoval správně a kdo špatně?

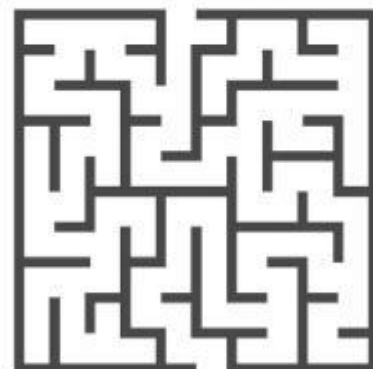
- Jak se cítilo strašidlo?

– Co byste dělaly vy děti?

Spoj obrázek se stejným za pavučinou.

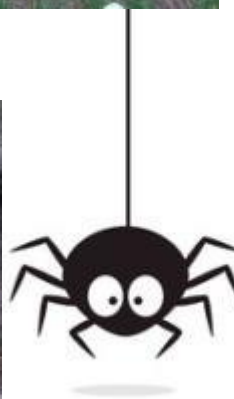

Kolik bude celkem pavoučků na poslední pavučině?

Akce s rodiči - VESELÉ DÝŇOVÁNÍ

PODĚKOVÁNÍ RODIČŮM

Vážení rodiče,

Máme pro Vás několik slov „DÍKŮ ☺“...

1. Děkujeme za hojnou účast na naší podzimní akci „VESELÉ DÝŇOVÁNÍ“. Věříme, že jste si to užili stejně jako Vaše děti ☺.
2. Děkujeme, že jste si našli chvíli času a vytvořili úúúžasné podzimní dobroty, které nám zpestřovaly jídelníček celý týden ☺ (věřte, nezbyl ani drobek).
3. Děkujeme za dýňovou výzdobu školky, která nedělá radost jen nám, ale všem kolemjdoucím.
4. Děkujeme rodičům Lukáška Libiše za odměny pro děti a celkové zpestření akce ☺.

Platba stravného a úplaty za předškolní vzdělávání

Úplata za předškolní vzdělávání činí **500 Kč měsíčně**

- Předškolní děti + děti s odkladem školní docházky **úplatu neplatí.**

Informace o zavedení elektronického systému strava.cz od 1. 9. 2021

Markéta Ehlová – ehlova @zsamsbrna.cz, tel. 725 011 287

Forma úhrady placení stravného:

1. převodem na účet (upřednostňujeme)
 - **č. účtu 78-4519290217/0100**
 - **do zprávy pro příjemce uvádějte jméno dítěte a třídu**

2) hotově na pokladně (po předchozí domluvě) v pracovní dny 7,30 - 13,30

3) formou inkasa (částka se strhává na konci měsíce)

Výše úhrady:

1) zálohově – každý měsíc ve stejné výši 1100 Kč

2) přesnou částku za odebranou stravu pak naleznete na účtu Vašeho dítěte <https://www.strava.cz/>

Odhlášení obědů:

Odhlásit si stravu mohou všichni strávnicki do 13 hodin předchozího dne.

Pouze první den nepřítomnosti (z důvodu nemoci) je možné vyzvednout oběd do jídelnosičů a to v době od 11.00 – 11.30.

Co nás čeká v listopadu?

Akce

- 3.11. NÁVŠTĚVA KNIHOVNY ÚSTECKÉHO KRAJE V MŠ
- 8.11. PROJEKTOVÝ DEN MUZIKOHRANÍ (RYTMIK)
 - částka za akci bude odečtena podle počtu zúčastněných dětí ze ŠOP
- 9.11. PREVENTIVNÍ PROGRAM MĚSTSKÉ POLICIE „SMÍŠ X NESMÍŠ“
- 10.11. DNY RADOSTI V MŠ – SVATOMARTINSKÉ OSLAVY V MŠ
- ZAPOJENÍ DO VÝTVARNÉ SOUTĚŽE „O NEJKRÁSNĚJŠÍ STROMEČEK“ (třída Kytička)
- 30.11. DEN HRAČEK V MŠ
- DO 30.11. SPOLUPRÁCE S RODIČI – VÝROBA OZDOBIČEK NA STROMEČEK SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ (viz níže)

Stromeček splněných přání

I letos budeme mít ve školce stromeček splněných přání (od 1.12.2023 bude umístěn v budově MŠ naproti vchodovým dveřím).

Pokud byste chtěli dětem do školky také darovat dáreček, sundejte si ze stromečku papírovou ozdobu s konkrétním číslem (seznam dětských přání bude v blízkosti stromečku, kupte ho a do 19.12. 2023 tajně přineste do školky).

Prosíme, dáreček noste již zabalený, aby ho dítě neviděla a předejte ho nepozorovaně p.učitelce na třídě ☺.

Moc děkujeme a již teď se těšíme na překvapené a radostné výrazy vašich dětí, až budou dárečky pod stromečkem rozbalovat ☺.

Domácí úkol pro rodiče s dětmi ☺☺☺

Vážení rodiče, svátky vánoční nejsou jen o dárcích, ale také o krásné atmosféře, kterou nám může navodit i nádherně ozdobený stromeček. Tímto jsme Vás chtěli poprosit o výrobu ozdobičky na stromeček splněných přání (samozřejmě, fantazii se meze nekladou ☺).

Již se těšíme na originální výtvary ☺, které můžete nosit do 30.11.2023.

Kroužky

➤ Kroužek – Angličtina (ÚTERÝ)

1. skupina (ml. děti) od 14.15 do 14.45

2. skupina (předškolní děti) od 14.45 do 15.15

- 7.11.
- 14.11.
- 21.11.
- 28.11.

➤ Tenisový kroužek (STŘEDA) 10.00 – 10.45 na školním hřišti (podle počasí)

S sebou: batoh, raketa, pití s uzávěrem, sportovní oblečení a obuv

➤ Taneční a pohybový kroužek (ČTVRTEK) 14.30 - 15.15

- 9.11.
- 16.11.
- 23.11.
- 30.11.

